

Lillebjørn viser vei

Anmeldt av
Arne Guttormsen

arne.guttormsen@vl.no 22 310 392

Byens nokså lille hjerte banker heftigere når Lillebjørns slitte visebøker åpnes som popup-bøker på Oslo Nye.

Det er det all grunn til å ta til seg *Postkort fra Lillebjørn*. Oslo Nye Teaters viseaften er mer enn nostalgi, den er full av glede og varme, og likevel mettet av byens selvironi.

Et teaterstykke er det knapt blitt. Catrine Telle og Ivar Tindberg har prioritert å få med flest mulig av Lillebjørns sanger i form av en teaterkonsert. Da Rogaland Teater laget den vellykkede *Skyfri himmel* med Bjørn Eidsvågs sanger, hadde de satt Olaug Nilssen på jobben med å dikte dem inn i en dramatisering.

Tynn historie. Rammehistorien om gutten som finner en gitar og smått om senn lærer seg å spille, gjør ingen helaften. Tittelen *Postkort fra Lillebjørn* er imidlertid dekkende for forestillingens musikkvideoform. Ensemblet syder av både pur ungt og vel pleiet talent.

Poetiske nattstemninger, rappkjefte borettslagssjargong, fargesprutende setesdalskast, happy-hour-humor, het bysommel, interrail-snapshots og såre minner om å lengte hjem fra landet, alt banker av Lillebjørns

Da sangen etter hvert slo sprekker i 22. juli-mørket, var kanskje ikke Lillebjørns viser med. Når den tunge rettsaken nå skal opp to kvartaler unna Oslo Nye, vil *Postkort fra Lillebjørn* kunne være til trøst. På benken sitter Unni Wilhelmsen og Marius Graff. Foto: L-P Lorentz

oslopuls –inn til vi står der og hyller Beates tante i ekstra-nummeret.

13-årig talent. Selv om pulsen er fra forrige århundre, kjennes den ny og levende. Her må jeg imidlertid ile til med det forbehold at jeg, sammen med det gitarkameratslige premierepublikummet, kan faretruende mange av disse sangene nokså utenat. Hvilken gjenklang forestillingen vil ha på et skolepublikum, gjenstår å se.

Da henger mye antagelig på fortellingens hovedperson. 13 år gamle Sivert Sivertsen (også kjent som Viktor i NRK-serien «Erobreren») får bare to egne nummer, men trår til med en

presis tenåringsusikkerhet som sjarmerer og vinner stående ovasjoner.

Sett dem fri. Lillebjørn har selv uttrykt et ønske om at visene skal slippe fri fra hans stemme. (Det er litt med ham og Tanta til Beate som det er med Torbjørn Egner og Tante Sofie.) Med sin sterke egenart behøver ikke Unni Wilhelmsen gjøre annet enn et markert temposkifte på «Blues når du var 15» før visa er hennes. Med små forskyninger i fraseringsene oppnår hun, og andre, å gi tekstene nytt liv.

Henriette Faye-Schjøll har den energien som gjør syngingen til teater. Lillebjørn har selv sunget «Se alltid lyst på li-

vet» som en munter konstatering at optimismen har noe for seg. Når Henriette trer farefullt nær første benk med en breddfull flyttekasse i armene, er det med desperasjon i blikket. Å se lyst på livet, er en kommando fra mor og far som hun ikke kan bruke til noe.

Gitarpryd. Atle Halstensen er ansvarlig for den musikalske bearbeidingen. Han har valgt et uttrykk nokså nær originalene. Siden Lillebjørn er hele Norges gitarlærer (gitarboka hans selges i foajéen etter forestillingen), er selvsagt gitaren hovedinstrumentet, og mange av de medvirkende er gitarister. Førstegitarist Marius

TEATER

OSLO NYE TEATER
Postkort fra Lillebjørn
Tekst og musikk:
Lillebjørn Nilssen
Utviklet av Catrine Telle
og Ivar Tindberg

Selv om pulsen er fra forrige århundre, føles den ny og levende.

Graff er således hentet rett fra Lillebjørns faste band. Og om han ikke som Robert Normann visste hvordan Django spilte, står han i den suverene stringjazztradisjonen etter Jon Larsen i Hot Club de Norvège som Lillebjørn møtte på gata for 30 år siden og inviterte med på «Tanta til Beate».

Korfryd. Noen av de største musikalske opplevelsene oppstår i de numrene der Halstensen har tatt grep. Et slikt er den utmerkete korsatsen til stevet «Danse ikke gråte nå». Espen Leite Skarpenglands trekkspill er en fryd både som malende lyd-kulisse, smektende stemnings-skaper og i virtuose soloraid. Ved gjenhøret med den vare «Nattestemming i fra byen» slår det meg at Lillebjørns oslotone har sin opplagte parallell i Paul Simons lydspor til New York.

Forestillingen sterkeste bonusspor er Jan Erik Volds fyldige programartikkel der han skriver Lillebjørn inn i Oslo-poesiens lange linjer fra Herman Wildenwey til Lars Lillo Steenberg, og der Vold kledelig nok utelater seg selv i en bypøsi som knapt ville vært der om det ikke var for ham.

The Reformation Project Austrått 1537

The Reformation Project aims at increasing both research on and knowledge about the history of the Reformation and Lutheranism.

In March 2012 we have the pleasure of presenting the third annual

Reformation seminar entitled:

Power, Mission and Mentality

~ Paths to a Lutheran Scandinavia

Welcome to

Ørland Cultural Centre
26 – 27 March 2012

AMONG THE CONTRIBUTORS:

Dr. Martin Treu, Die Stiftung Luthergedenkstätten.
Magne Njåstad, Associate professor, NTNU.
Kristin B. Aavitsland, Senior researcher, UiO.
Rognald H. Bergesen, Ph.d.-stipendiat, UiT
Dikka Storm, conserv. Tromsø museum UiT
Sigrun Høgetveit Berg, Ph.d.-stip. UiT
Helga Byfuglien, Preses, The Church of Norway.

Sign up before 16 March on:
kultursenter@orland.kommune.no

Rates:

Seminar with accommodation and meals.: kr.2000,-
One day with lunch and dinner: kr.650,-
One day without dinner: kr.400,-
One day with no meals: kr.300,-

Visit to Austrått during
the sminary

ORGANIZERS: Ørland Cultural Centre
in cooperation with The Bishop of
Nidaros and The Parish of Ørland

www.reformasjonen.no